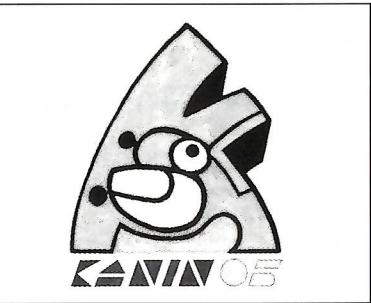

obesed očev
Bovec 2005.

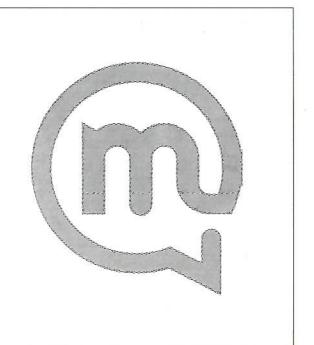
RACA

SCIJ Ski Club International des Journalistes
Slovenska sekcija novinarjev smučarjev

2005

Naš cvet: Trije od štirih dobitnikov medalj na SP v Jesenikih

Spoštovane novinarke in novinarji!

V veliko veselje mi je, da Vam zaželim prisrčno dobodošlico v Bovcu in na Kaninu, prizorišču našega letosnjega smučarskega srečanja.

Bovško ni prvič vaš gostitelj, saj ste bili nazadnje leta 1998 po aprilske potresu. Tudi letos je popotresno obdobje, zato smo toliko bolj veseli, da so visokogorska smučišča na Kaninu spet kraj vašega tekmovanja in druženja.

To pa je tudi naša priložnost, da Vam predstavimo našo dolino, naš turistični center, za katerega se trudimo, da bi postal prepoznaven po prednostih, ki jih nudimo sodobnemu turistu. To pomeni aktivno preživljvanje prostega časa, združeno s spoznavanjem naše naravne in kulturne dediščine, ljudi ter njihovih navad in običajev. Območje Bovške, kljub svojemu naravnemu in kulturnemu bogastvu, spada med slabo razvite pokrajine, tako na področju gospodarstva kot tudi glede demografskih kazalcev. Število prebivalcev nenehno upada, mladi se izseljujejo v večja mesta. V omenjenem območju je turizem ena izmed redkih možnih perspektiv za razvoj. Naše bogastvo je nedvomno že neokrnjeno naravno okolje.

Seveda se zavedamo, da samozadostnost ne pomeni razvoja in uresničitve ciljev. Naša vpetost v alpski prostor nas združuje v promociji sosedij z druge strani Vršiča, Predela in Uče, reka Soča pa nas povezuje v široko in bogato turistično regijo, ki sega preko naših sosed Kobarida in Tolminca do Goriških Brd in preko Krasa vse do morja. Z novim francoskim investorjem se lotevamo obnove smučišča in aktualne povezave s smučarskim centrom na Nevejskem sedlu, s čimer bi kaninska smučišča na tej in oni strani dobila nove razsežnosti in razvojne možnosti. Z domaćimi partnerji in francoskim investorjem pa bomo obnovili tudi zapušcene kasarne v Bovcu in zgradili vso potrebno turistično infrastrukturo, ki bo omogočala

kvalitetno bivanje turistu tudi v primeru slabega vremena in v med sezona.

Zavedamo se, da sami tega ne bomo zmogli, potrebovali bomo pomoč prav vseh, ki bi nam lahko pomagali. Pri tem nam bo tudi vaša pomoč še kako dobodošla. Da pa se za razvoj tega centra resnično kaže truditi se boste v teh dneh prepričali tudi sami. Slogan smučišča Kanin je smučanje s pogledom na morje. Želim vam, da bi ta slogan doživel v kar največji meri, za kar mora malce dobre volje dodati tudi mati narava. Želim vam kar največ tekmovalnih uspehov, predvsem pa veliko dobre volje in zabave. Počutite se v teh dneh resnično kot doma.

Župan občine Bovec
Danijel Krivec

Tanartaboljši

Ker sem zadnjo lansko noč na Rogli zatajil oziroma je bilo krivo vse drugo (glej prispevek »Pomanjkljivo poročilo«), vam tudi v tej Raciji ne morem postreči s fotografijo lanskih kombinacijskih šampi(n)jonov.

Vse to sicer načenja legendarno verodostojnost skižev-

skega glasila, toda, motiti se je človeško, zato res prosim cenjeno bralstvo, da mi oprosti za zdrs ...

Lahko pa vam iz prve roke povem, da so bili lanski kombinatorci res tanartaboljši in da so do zaslужenih naslovov državnih prvakov prišli po res težkih mukah, v znoju, potu, žuljih svojih žilavih teles. Za zgodovino zapišimo vse kombinacijske šampione:

Člani: junakov ni bilo! ???!
Veterani: 1. Matjaž Albreht

VIPAVA

Spet doma

Na Kaninu sem smučal prvič pred točno 25 leti, najprej pozimi, potem pa hitro za tem tudi še poleti. Predvsem poletno smučanje je bilo takrat v Sloveniji prava senzacija. Če nisi hotel pretirano pešačiti na ledene, seveda. Tako naslednje leto je udarila še prva novinarska smučarija v Bovcu, ki se je - zaradi nekaterih neponovljivih zgodovinskih dogodkov - za vedno zapisala v anali slovenskega Sciј. In kar kakšno leto za tem smo ustavovoli še eno zgodovinsko skiževsko institucijo - Kriterij zadnjega snega, ki ga tudi že ponavljamo več kot dvajset let. In kako naj rečemo, ko spet prihajamo v Bovec? Nam preostane kaj drugega kot: SPET DOMA?

Kadarkoli že, spet se vračamo v Bovec in na Kaninu se resnično počutimo, kot da smo spet doma. Pa ne zato, ker smo tu bili že tolkokrat, ampak zato, ker nam je tu tako domače, saj smo v teh četrtoletjih stekali - brez pretiravanja - odlične, tople in pristne vezi s hotelirji, oštirji, žičničarji in Bovčani kar tako. In to tudi takrat, ko jim je bilo najtežje.

In ker nam je v Bovcu vselej tako prijetno, ni nobenega razloga, da tudi letos ne bi bilo tako. Rekli bomo sicer še kakšno resno - o tem denimo, kako privabiti več mladih novinark in novinarjev v naše vrste, kar je postal kar nekakšen evergreen zadnjih let, pa o tem, kako bi kazalo (o)plemenititi naša gospodarno prigospodarjene tolarje, pa še kaj se bo našlo.

Ampak vti ti resni razmislenki nas ne bodo prav nič ovirali pri tem, da se ne bi spet imeli fajn. Tako, kot se imamo ponavadi fajn, ko pridemo in smo spet doma!

VLADO KREJAČ,
predsednik SCIJ Slovenija

Dobrodošli!

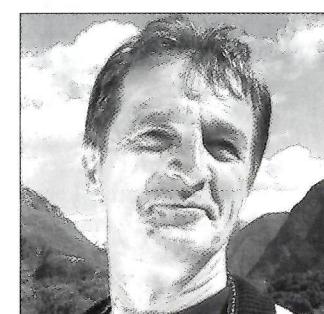
Po sedmih letih smo se ponovno zbrali v Bovcu, v našem dobrem, starem hotelu Kanin. Četrtek v osemnajdesetih letih srečanj »skiževcev«, druži v samostojni Sloveniji.

Čaka nas šest dni druženja in vijuganja po kaninskih belih strminah. Doživljali bomo obe lici Kanina, uživali v lepotah divje narave oboške pokrajine, se podali na Višarje in še kam.

Vreme smo naročili, toda nikoli se ne ve. Zime niso takšne kot so bile. Upamo pa, da bo na dvatisočaku tako žgal, da bo kar kičasto in da bo vsak izmed nas našel delček tiste, za kar se je odločil priti v Bovec. Na Kanin se bomo vozili z novimi gondolami. Smučali bomo s pogledom na more, Triglav, Krn in Matajur. Na terasi restavracije Prestreljenik, 2222 metrov visoko, bomo jedli pravo primorsko pašto, pa čompe, skuto in pršut. Osušena grla si bomo vlažili z izbranimi primorskimi vini.

Srečanje račk in racmanov »Kanin 2005« se začenja...

Jani Alič

Pomanjkljivo poročilo

Uff, pa sem jo fasal. Sicer pa je to vedno tako - kdor išče, ta najde. Le da je pri meni čisto en činkeno drugače. Jaz iščem, pa ne najdem. Iščem namreč fotke zadnjega lanskega dne na Rogli po tem svojem frdamanem računalniku, pa jih ni in ni. Torej, po novem, kdor išče, ta ne najde.

In v čem je problem. Ja, to je pa dolga zgodba. In ker je in tej Raciji že tako ali tako preveč dolgih, no ja, zgodb vsaj, to pot na kratko. Pojma nimam, kdo je dobil rumeno majico za največjega, najboljšega, najvztrajnejšega in sploh žurerja na lanski Rogli. To naj bi mi bila povedala fotka, ki pa je ne najdem in ne najdem - Ferdamate computer ... Torej, Sonček žurerski, kdor koli že si, javi se Alica ali Viceprezidentu in na moj račun dobiš še eno žolto majico. Tisto vsaj, ki bi jo sicer zihrl tudi letos sam odnesel s Kanina, pa me tam ni. In sorči - bom drugič bolj pazil, če bom še kdaj kakšno Raco izdeloval.

Sicer pa sploh nisem kriv sam ... Saj veste, vročica zadnje noči, Posodi mi jürja (žgali so tko, da so se mi zarosila očala in objektiv fotoaparata), žlahtni Konjičan, zarosen objektiv in površni Igor, ki je fotke z aparata sicer snel, shranil jih pa ni ... Vse to je krivo, jaz pač ne.

SONČEK

podarite spanec

Aktiv jogi
znanje za spanje

MEBLO

www.meblo-jogi.si

KUPON **5% dodatnega popusta na Jogi ležišča**
v Salonih Meblo Jogi in ostalih večjih prodajalnah s pohištvo po Sloveniji

Popust velja do 31. 03. 2005 in je vnovčljiv s predložitvijo kupona. MEBLO JOGI d.o.o., Industrijska cesta 5, Kromberk, 5000 Nova Gorica

Program 38. srečanja SCIJ v Bovcu – Kanin 2005

Nedelja, 13. marec

- od 15. ure naprej dobrodošlica pri recepciji hotela Kanin (vinar Jožko Saksida iz Zalošč), informacije o vsem kar se na druženju obeta.

- ob 20. uri večerja v hotelu Kanin, nato dogajanje ob disco glasbi.

Ponedeljek, 14. marec

- dopoldne smučanje na Kaninu (v primeru vetra prevoz z avtobusi in Italijo), šola smučanja, spoznavanje proge za tekmovanje VSL, testiranje smuči.

- ob 13. uri kosilo v restavraciji Prestreljenik kosilo s Katjo z dvorca Zemona in vinarjem Movio.

- med 14.00 in 14.30 smučanje v neznanu.

Pokrovitelji Kanin 2005

Primorje Ajdovščina

Salonit Arhovo

HIT Nova Gorica

Avrigo Nova Gorica

Meblo Nova Gorica

Iskra Avtoelektrika Šempeter pri Gorici

Vinska klet Goriška Brda Dobrovo

Mlinotest Ajdovščina

MIP Nova Gorica

Agroind Vipava 1894

Nova KBM, področje Nova Gorica

Zavarovalnica Triglav, območna enota Nova Gorica

Fructal Ajdovščina

Občina Bovec

A.B.C. Nova Gorica

ATC Kanin Bovec

Alpkomerc Tolmin

Oblačila ČIB 2000 Bovec

Soške elektrarne Nova Gorica

Elektro Primorska Nova Gorica

Movia – Aleš Kristančič

Družina Kavčič Zemono

Vivin – Jožko Saksida Zalošče

Delamaris Izola

Aleš Klinec Medana

Družina Kavčič Kobarid

Zaloščan – brata Slejko

Gostilna Hrast Kromberk

Hotel Hvala Kobarid

Gostilna Žeja Ozeljan

Zivex

PORSCHE Slovenija

- ob 17.30 začetek otvorenje slovesnosti pred hotelom Kanin (Mipov pršut s Krajam, nekaj govornikov, dodelitev kolajn, planinska večerja, glasba (prevoz zagotavljen z Avrigom)

- ob 20. uri – večerja, živa glasba (Babalo)

- ob 22.00 povratek v hotel Kanin

**Torek, 15.
marec**

- ob 10.30 veleslomska tekma s čajanko na proggi Velikem Grabnu na Kaninu (v primeru vetra ali slabega vremena na Nevejskem sedlu – prevoz organiziran.)

- ob 13. uri v restavraciji Prestreljenik kosilo s Katjo z dvorca Zemona in vinarjem Movio.

- med 14.00 in 14.30 smučanje v neznanu.

- smučanje na Višarjah, kjer bo tudi kosilo. Prevoz od hotela Kanin in nazaj zagotavljen.

- ob 20. uri večerja v hotelu Kanin.

**Četrtek, 17.
marec**

- ob 10.30 tekma v tekih v Zajzeri, Trbižu ali na Nevejskem sedlu. Za netekače smučanje. Kosilo na smučišču ob 13. uri (Delamaris + Bjonda)

- ob 18. uri občni zbor v hotelu Kanin.

- ob 20. uri večerja v hotelu Kanin, dodelitev kolajn za teke, nato disco.

**Petak, 18.
marec**

- smučanje na Kaninu (v primeru vetra se odpeljemo na Nevejsko sedlo)

- 13.00 kosilo na Kaninu (gostilna Hrast – Hit)

- popoldne sankanje z Mangrtu (če bo sneg)

- 19.00 začetek zaključne slovesnosti (živa glasba, po-

**Organizacijski
odbor**

Jani Alič
Miloš Batistuta
Neva Blazetič
Božena Bombač
 Mojca Dumancič
Ingrid Kašča Bucik
Vlado Krejač
Katja Roš
Uroš Šoštarič
Milan Štulc
Meta Verbič

Vse zapisano naj vam bo za spodbudo ter iztočnica za tvojno razpravo na okrogli mizi. **V Kulturnem domu v Bovcu jo bomo izvedeli 17. marca, ob 18. uri, tudi zato, ker prav na ta dan luna doseže prvi krajec.**

VABLJENI

Zasuti z medaljami in snegom

Naša reprezentanca se je z letošnjega svetovnega srečanja SCIJ v čeških Jesenikiyih vrnila z devetimi odličji

Bili smo prav posebna reprezentanca. Na letošnjem svetovnem srečanju SCIJ namreč. Zakaj posebna? No ... Bilo nas je 12, za čisto pravo poroto torek, a nismo imeli priložnosti kaj veliko porotirati, saj nas je bilo na mestu lica le 11. V zadnjem hipu so službene obveznosti in kruti šefi prepričili odhod Dnevnikovcu Bojanu Glaviču - Glavci. Pa bi se znašli tudi kot enajsterica, če drugega ne, bi igrali fuzbal. Pa ni šlo. Ves čas nas je bilo pravzaprav le devet, saj sta se Tone Fornezz - Tof in Primož Kališnik - Kalček »prikopala« do prizorišča le za dva dni. Toda preostalih devet nas je bilo res krepkih, z izjemo Sončka, ki ga je obilni postavi navkljub položila viroza (čeprav si je sam bolj želel, da bi ga položila kakšna krepka domačinka). Ostalo je torek le krepkih osem, kar pa je bilo čisto dovolj za devet medalj.

Res smo bili posebna reprezentanca. V poprečju je namreč vsak od nas osvojil eno medaljo. A poprečje je zgolj poprečje. Medtem ko smo bili ostali zelje, so bili meso za odličen segedinar Matjaž Albreht - Maži, Barbra Jermann - Tiča, Urška Šprogar - Gorska koza in K.G. Primož Kališnik - Kalček. »Zelje« smo bili: K.G. Tone Fornezz - Tof, Vlado Krejač - Prezident, Darinka Sebenik - Plešačica, Janko Šopar - Superveteran, Uroš Šoštarič - Viceprezident, Branko Stamejčič - Viroza, Meta Verbič - Špahca in Joško Pircnar - Večni.

Pa še ena utemeljitev, zakaj smo bili res krepka reprezentanca (*oprosite, dragi bralstvo, da toliko nakladam, a ker ste se spet izkazali z obilico tekstov za Raco, je treba pač napisati kar največ*). No, krepka reprezentanca smo bili zlasti zaradi Prezidenta, Viceprezidenta, Viroze in Gorske koze. Ostali, zlasti Tiča, Maži, in Večni so nam sicer malo zbjigli poprečje, a prvo omenjeni s(m)o s krepkimi postavami in obilnimi trebuščki le malo odstopal od lokalnega poprečja in utemeljili dejstvo, da smo Slovenci v sklopu najbolj krepka reprezentanca. Zdaj pa je že čas za kakšen vmesni naslov, da ob brajni ne zaspite. Torej:

**Pojdite kdaj v
Olomouc**

Dan, ki smo ga preživel v Olomoucu, s kulturno – zgodovinskimi spomeniki drugem najbogatejšem češkem mestu, je bil res nekaj posebnega. Kot tudi način, s katerim so nam ga organizatorji predstavili. Razdelili so nas v skupine in nas kar same, brez vodičev, usmerili v raziskovanje mesta. Nič drugega nam

čim sprehodom si v ozkih tlakovanih uličicah, na lepih trgih ob sijajnih spomenikih napases dušo. Res preleplo место, ki je vrh vsega še zelo blizu. Od Dunaja je, naprimjer, oddaljeno vsega 200 kilometrov, od Brna 82 kilometrov. Res lep cilj za izlet ali morda celo krajše počitnice.

Pa pustimo turizem in preidimo k novemu vmesnemu naslovu. Torej:

Zasuti v vukojebini

Kakorkoli lepi, privlačni, zanimivi in prisrčni znajo biti Jeseniky, so nas pričakali v svoji najbolj grdi možni podobi. Pet dni sneženja, megle, vetr, neprivilačna smučišča od 1.500 pa do 1.200 m n.m.v., na kateri je smučarska infrastruktura iz »najlepših« časov vsemnamljube Kranjske Gore, kratke proge, dolge vrste na vlečnicah ... Uff ... Vse to pišem, da bi se vam vsaj malo zasmili, saj od smučarjev nismo imeli praktično ampak čisto zares – nič. So nas pa razvajali v mestecu Jesenik, kjer smo bivali v dveh zdraviliških hotelih. Neki slavni Preisnitzer se je odločil, da je na vsem Moravskem (v to češko pokrajino namreč sodi narodni park Jeseniky, ki je povsem ob meji s Poljsko na severovzhodu Češke) prav ta kraj najbolj zdravilen. Izmislil si je tudi svojo metodo zdravljenja. Ker termalne vode tam pač ni, si je izmislil lesene kadi, podobne tistim za kisanje zelja. Vanje je pričel namakati nič hudega sluteče, zdravja in dobrega počutja željne ljudi. In da ne bi bili le v mali leseni kadi, napolnjeni s toplo vodo, je izumil še nekakšen »čaj«. Skrivnostno mešanico zeliščnega eliksirja, med katерimi so naši občutljivi nosovi, z nosom naše zeliščne specialistke Gorske koze na čelu, nedvoumno identificirali meto, meliso in kamilice. Ostale sestavine ostajajo skrivnost. No, in kako to gre? Sedeš v leseno kad s toplo vodo, pride strežnica in vanjo (in nate) sesuje vedro skrivnostnega zeliščnega napoja. In potem pol ure poležavaš v kadi, v katero dovajajo mehurčke. Po terapiji v takšnem kisalniku se počutiš prav nena-

(nadaljevanje na naslednji strani)

Prečudovit glavni trg v Olomoucu s svetovno znamenjem, pod Unescovo varstvo prevzetim stolom svete trojice.

In takole nas je v zdraviliškem Jeseniku pozdravila vaška garda.

vadno. Viceprezident je umno ugotovil, da mu je kar meso pričelo odstopati od kosti. Pa ne verjamem, da od zeliščno-mehurčaste kopeli. Bržkone je bila le voda v kadi prevroča.

Razvajali smo se tudi v savni. A na prav poseben, morda celo daljšega opisava vreden način. Savna v tem slovitem zdravilišču je namreč le ena, velika kot avtobusno postajališče. Njena posebnost je, da deluje le trikrat na teden. Dodatna posebnost – ob pondeljkih za moške,

ob sredah za mešane pare in ob petkih le za ženske.

Na nacionalnem večeru smo nastopili zelo opazno, čeprav so bili carji, roko na srce, Italijani s pašto. Toda pri naših mizah, obloženih s kraškim pršutom, savinjskim želodcem, dobrimi siri, penečo rebulo in odličnimi vini ter pivi, je bila vseskozi gneča. Še več pozornosti in pohval pa smo poželi dva dni kasneje s »Slovenija open« v hotelski avli. Viceprezident je pripravil siajno zeljno so-

Na nacionalnem večeru smo brilirali s penino, pršutom, savinjskim želodcem, brbončice božajočimi vinci ...

lato z vročim krompirjem in bučnim oljem, Gorska koza, ki je doma pozabila klobase, ki naj bi bile pika na i tega nastopa, pa k sreči ni pozabila kanistrov z rujnimi štajerskimi vinom. Zmagali smo. Sledi nov vmesni naslov. Torej:

We have a need for speed

Brez skrbi ... naspidirali smo se le z domaćimi pritiklinami. Z izjemnim vinjem iz primorskih logov, pa z laškim pivcem, najbolj žejni so se šli celo bandidoše. Z izrazom speed v tem kontekstu torej ne mislim na spid ampak na silni tekmovanji. Najprej smo, seveda, tekmovali v veleslalomu, kjer so nam mogočno prav prišle nove dilce, s katerimi nas je tokrat prvič, vsekakor pa želimo da ne tudi zadnjič, opremilo slovensko zastopstvo firme Völk, na čelu z našim velikim prijateljem Markom Bleiweisom. Veleslalomske smuči so tako odlične, da Mažiju ni ostalo nič drugega, kot da je zmagal. »Pa ni b'lo tko ajnfak,« se je pridušal Maži. »Tko so šle, da me je bilo na progi orng strah in sem moral bremzat ...« je pojasnil. Še dobro, da bremze niso delovalle ... Smučke so se zelo priljubile tudi Virozi, ki je tekmo preležal v hotelski postelji in se med spanjem ljubeče stiskal k bogato zaobljenemu paru – smuči namreč. Prav ponosno pa je na tekmo šel Superveteran, ki je šele na prizorišču izvedel, da je to postal. »Končno sem le dočakal,« je bil vzhičen. »Zdaj bom pa dal po enej tistim domišljavim jodljarem ... To je moja priložnost ...« se je pumpal. Potem je štartal ... Divje se je pognal na neusmiljeno pot (edino strmo in dolgo progo, kar smo jih videli v Jesenikih). V totalnem šoku zaradi novo pridobljenega statusa superveteranstva je urno zmogel skoraj pol proge, potem pa je pred seboj ugledal opletajoče telesce našega Večnega, ki je štartal pred njim. Skoraj ga je že bil povozil, a se je zadnji hip uprl še vedno tlečim impulzom svoje občasne agresivnosti. Prevladalo je superveteransko spoštovanje in umirjenost, ki

(še kar se nadaljuje - na naslednji strani)

jo prinesejo leta. Zato je Večnega vljudno pozdravil, ga počasi obvozil in šele nato odtaval naprej proti cilju ... Oba prezidenta sta bolj skrbela za eleganco kot za športne dosežke, čeprav je naš prezent nažgal svetovnega viceprezidenta tako, kot se šika, spodobi in sploh.

Tudi pri damah je bilo veselo. Tiči je le malo manjkalo do zlata, čeprav je nažgala večno konkurentko, Italijanko Moniko. Plesačica je pogumno opravila svoj svetovni debi. Gorska koza pa se je, kot vedno edina, saj so vsi ostali na cilju krepko dihalni na škrge, pritoževala, da je bila proga za njo prekratka. Čeprav je osvojila medaljo. Špahca pa se je držala načela, da je špago bolje delati na plesišču kot na smučišču. Potem, ko je v silni potrebipo spidu poignorirala prva vratcas, je počasi odštamfala nazaj, nato pa je varno, a zato nič manj ponosno, prilomastila do cilja.

In spet je čas za nov vmesni naslov. Torej:

Vseh 12 nas nikoli ni bilo na kupu, zato za spomin največji del letošnje reprezentance po tekmi v smučarskih tekih.

We have a need for speed – 2. del

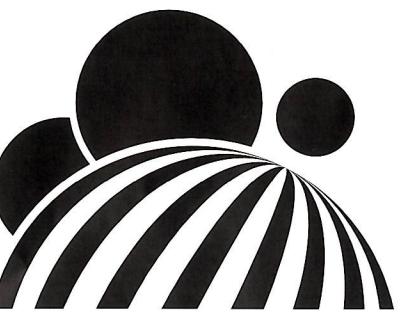
Dan pred tekmo v tekih je bil prav poseben. Snežilo, pi-

halo in megliilo je tako, da so dan presmučali le Nemci in Skandinavci. Ostali smo se zadovoljili s knedlički in vrčki odličnega piva. Najbolj napeto je bilo v organizacijskem šta-

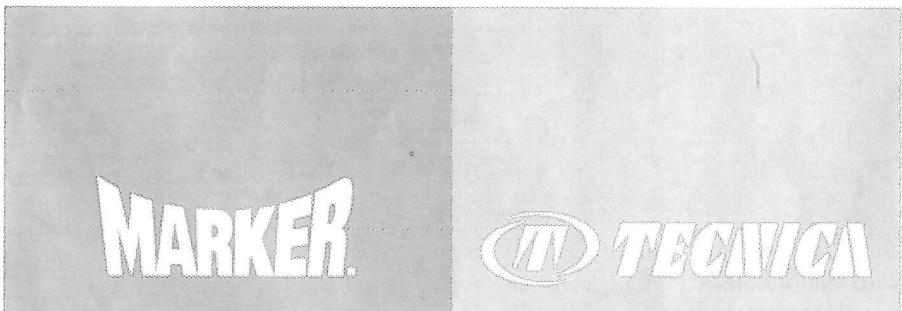
bu, kjer se niso mogli odločiti, kje bi tekli. V igri je bilo sicer bojda zelo lepo prizorišče, do katerega pa bi se bilo treba voziti vsaj eno uro. Ker je vmes vrglo skoraj pol metra snega, je slednjic prevladala zdrava (nes)pamet in tekmo so izvedli v bližnjem nekdanjem ruskom vojaškem oporišču. Ker, seveda, nihče ni vedel, če so poprej odstranili vse morebitne mine, so tekmovalci tokrat še posebej pohiteli. Eni celo tako, da so namesto dveh odte-

Prihodnje srečanje SCIJ bo v povsem novem bolgarskem smučarskem središču Bansko. Smuka bo super, druženje tudi, zato se velja potruditi na kaninski tekmi.

(Oj, ni še konec. Do konca in naprej na naslednji strani)

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije

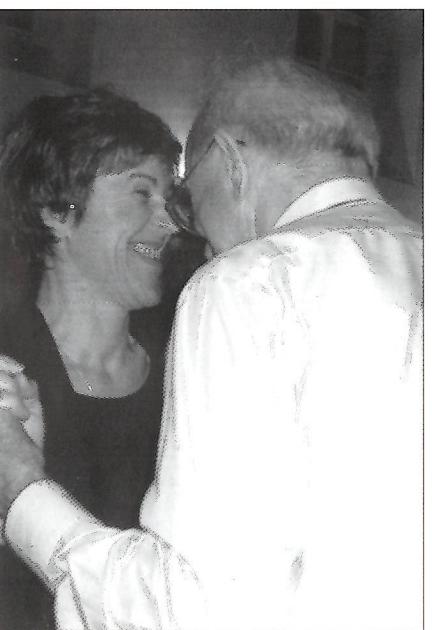

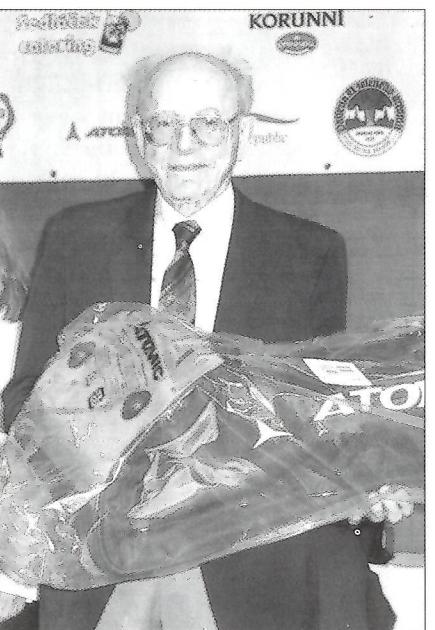
No, ja, kaj ste pa mislili, Maži je pač nekajkrat zmagal ...

kli en sam krog, ker pa so »vestni« izvajalci tekme, (lokalni smučarski klub) imeli pre malo kontrolorjev, čase pa so merili ročno, nad rezultati nihče ni bil pretirano vzhicien. Kolikor toliko pravičen vrstni red pa nam je navrgel zadovoljiv kupček medalj. Mažiju sicer ni bilo jasno, kako ga je »nabil« Kalček, a tega, kdo je bil res najhitrejši, ne bosta izvedela nikoli. Vsekakor sta bila najlepši in najhitrejši par na progi. Tof je očitno treniral pre malo za še eno medaljo, za katero je zaostal za borih 9 sekund. Viceprezident pa je s seboj nosil pretežko breme, da bi dosegel še vidnejšo uvrstitev. Odlične so bile dame, Zlasti Gorska koza, ki ji je bila proga, lej no lej, spet

VIROZNI SONČEK

... ki se mu ni mogla upreti niti Plesačica.

Večni je spet briljiral s svojim šarmom ...

Rezultati VSL

Člani: 1. Ralf Scheuerer (GER); 2. Miguel Angel Aquiso (SUI); 3. Alessandro Corbi (ITA). **Veterani:** 1. Matjaž Albreht (SLO); 2. Giovanni Bruno (ITA); 3. Kjell Malmberg (SWE); 5. Vlado Krejč. **Superveterani:** 1. Franz Goritschnig; 2. Peter Weissensteiner; 3. Alois Loibnegger (vsi AUT); 12. Uroš Šoštarič, 14. Janko Šopar, 32. Joško Pirnar.

Članice: 1. Amelie Cardell (SWE); 2. Barbra Jermann (SLO); 3. Monica Bonetti (ITA); 9. Darinka Sebenik. **Veteranke:** 1. Isabella Villa (ITA); 2. Jana Janko; 3. Darina Gyurkovicsova (obe SLK). **Superveteranke:** 1. Maria Tolnayova (SLK); 2. Leah Larkin (USA); 3. Urška Šprogar (SLO); 14. Meta Verbič.

Rezultati teki

Člani: 1. Ralf Scheuerer (GER); 2. Miguel Angel Aquiso (SUI); 3. Frederick Wallace (CAN). **Veterani:** 1. Primož Kalnišnik; 2. Matjaž Albreht (oba SLO); 3. Jan Matula (SLK). **Superveterani:** 1. Franco Sittor (ITA); 2. Jaroslav Kopić (CZE); 3. Rauli Storm (FIN); 4. Tone Fornezz - Tof; 15. Uroš Šoštarič.

Članice: 1. Elisabet Frerot; 2. Amelie Cardell (obe SWE); 3. Tatiana Lenhartova (SLK); 4. Barbra Jermann, 13. Darinka Sebenik. **Veteranke:** 1. Ivana Suhadolc (ITA); 2. Jana Janku (SLK); 3. Anne Plessz (SUI). **Superveteranke:** 1. Urška Šprogar (SLO); 2. Leah Larkin (USA); 3. Jaroslava Severova (CZE).

Rezultati kombinacija

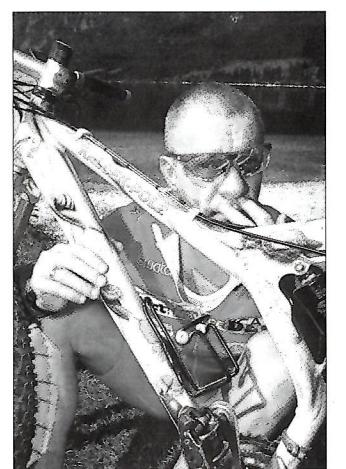
Člani: 1. Ralf Scheuerer (GER); 2. Miguel Angel Aquiso (SUI); 3. Frederick Wallace (CAN). **Veterani:** 1. Matjaž Albreht (SLO); 2. Jan Matula (SLK); 3. Kjell Malmberg (SWE). **Superveterani:** 1. Franz Goritschnig (AVT); 2. Franco Sittor (ITA); 3. Peter Weissensteiner (AVT); 12. Uroš Šoštarič.

Članice: 1. Amelie Cardell (SWE); 2. Barbra Jermann (SLO); 3. Radka Markova (CZE); 10. Darinka Sebenik. **Veteranke:** 1. Jana Janku (SLK); 2. Ivana Suhadolc (ITA); 3. Darina Gyurkovicsova (SLK). **Superveteranke:** 1. Leah Larkin (USA); 2. Urška Šprogar (SLO); 3. Agnes Toth (HUN).

Racanje na kolesih

Ob kičasto osončenem in še vedno v poletno zelenilo oden tem Bohinjskemu jezeru, smo se drugo soboto v septembru zbrali Račke in Racaki. Pa ne samo mi. S seboj smo na grbo naših jeklenih konjičkov navlekli še vsak vsaj po eno gorsko kolo (večina po več koles) in naše najdražje sopotnike(ice) ali najmlajše.

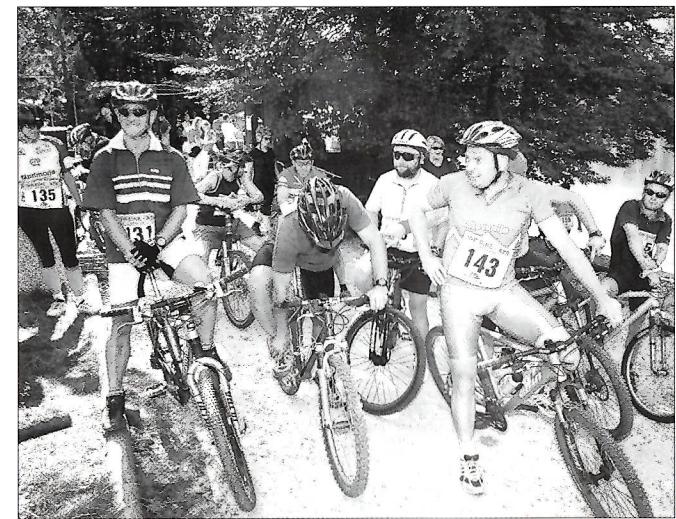
Čakala nas je že tradicionalna tekma v gorskem kolosalstvu za novinarje (neurad-

Kalček se je šel pa polža ...

no državno prvenstvo). Dan se je razdelil na našo tekmo, novo športno disciplino »bikearch« (Tofov izum), kjer gre za kombinacijo lokostrelstva in kolesarjenja ter za druženje z več ali manj »pomembnimi« VIP gosti. Slednji so bili sami prijetneži, saj je šlo predvsem za ljudi tipa Jani Klemenčič (+ostali četverci) in podobni...

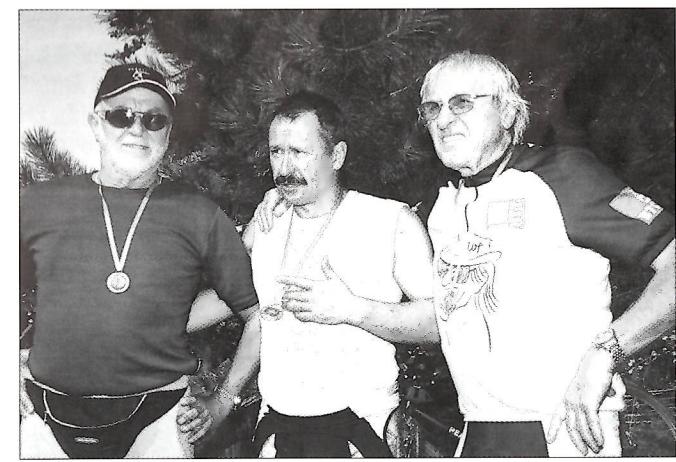
Rezultati tekem so bili že zdavnaj objavljeni, zato o tem ni izgubljati besed. Postrvi in ostale dobrote so tudi že predelane in pozabljene (tisti, ki hujšajo morda teh sicer še niso pozabili) in zato upam, da boste vsi, ki vas tam ni bilo, vsaj malo zavistni nam, ki

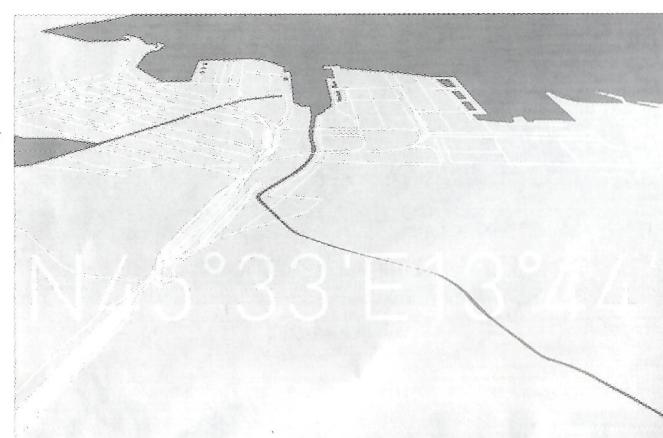
Gneča na začetku novinarske moške tekme

smo tam bili. Pa še precej pomembna najava: letos se ob povečanem številu VIPovcev in ob posebnih tekmi pričaku-

je tudi obisk in tekmovanje tujih novinarjev. Nikar ne pozabite – dan za Bohinj je druga sobota v septembru.

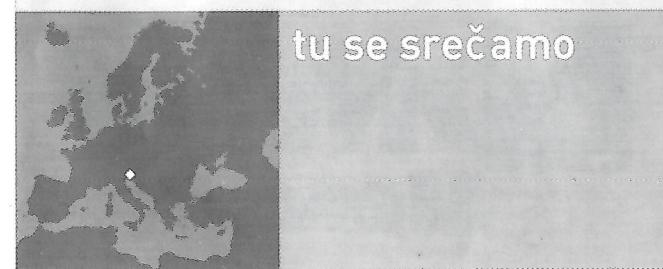
Same novinarske legende: Ni važno sodelovati, važno je zmagati ...

LUKA KOPER

Luka Koper, d.d., pristaniški in logistični sistem
Vojkovo nabrežje 38, SI - 6501 Koper
tel: 05 6656 100, fax: 05 63 95 020
portkoper@luka-kp.si
www.luka-kp.si

tu se srečamo

Albinca in Tinca (priloga ONA na desni). Tinca ni bilo čisto jasno, kako naj obrne čelado.

Račke na morju so, seveda, uspele....

...zato v mislih že sestavljam scenarij naslednjega druženja. In vas zadnje dni septembra (datum še ni določen), že zdaj ponovno vabim v Izolo na sedmo obmorsko račje srečanje

Na šestih račkah se je zbralo kakšnih 50 novinarskih duš, tokrat celo veliko Primorcev.

Barka prvi dan srečanja zradi premočne burje sicer ni izplula, a se vseeno nismo pušteli motiti. Privezani na pomolu smo se dobro najedli in napisali, zapel nam je kantavtor Rudi Bučar, obiskal nas je olimpijec Vasilij Žbogar. Športne igre so bile tokrat nekoliko drugačne. Balinanje je bilo uspešno, odbojka na mivki menda tudi, pikado prav tako. Nova disciplina je bilo mešanje špricerjev, nato tek na vrh tobogana in spust navzdol. Da gre za pravo stvar dokazuje odkritje nekaj novih mladih upov. Ja, in večerja v Hotelu Simonov zaliv je bila sploh prijetna. Glasbenika ciganskega rodu sta navdušila starejšo in mlajšo po-

pulacijo. Vseeno imam letos v mislih nekaj novega.

Nedeljsko dopoldne je misnilo v oljčniku, kjer smo spoznali nekaj novih kmetijskih veščin in se dobro najedli. Verjamem, da je druženje vsem ostalo v lepem spominu in obljubljaju, da ga bom organizirala tudi letos. Ob pomoči Depla za balinarski del, občine Izola in mnogih pokroviteljev, ki doslej še nikoli niso rekli »Ne«. Čeprav ženski menda vedno moraš dati možnost, da reče ne... A jaz sem pač blond.

Ostajam Vaša,
Nataša

Fotke: Franci Ferjancič - FF

P.S Rezultate po posameznih kategorijah sem nekje izgubila ali pa sem jih morda s koreturnim lakov zbrisala na ekranu. A saj niso najpomembnejši, kajne?

V prijetni družbi Rudija Bučarja in olimpijca Vasilija Žbogarja

Na balinanju je ojstro tekmoval in tudi pomagal soditi - Đepl

Hitrejši od burje in valov

Tudi lani so se novinarji tekači na Martinovo nedeljo posmerili za državne naslove.

Slabo vreme, močna burja je tisti vikend po Primorski naredila veliko škode, je od poti v izolski Simonov zaliv od teka odvrnilo marsikatero raco. Toda najvztrajnejši so se zbrali, kljubovali so vetru in valovom, zaradi katerih so organizatorji morali spremeniči progo, odtekli so, kar je bilo treba odteči, saj so vedeli, da jih čaka nagrada. V kleti izolskega vinogradnika Bruna Zara jim je odgovorni urednik Primorskih novic Bojan Gluhak razdelil medalje, seveda pa niso sedeli za prazno

Venčeslav Japelj - Đepl

Ko se pelješ na Turjaško Rozamundo, se ti medvedi takole umaknejo s poti.

Turnir Turjaške Rozamunde

Na spodnji sliki vidite eno od udeleženk lanskoletnega tečniškega turnirja - ki je spričo EMŠO vse bolj žurerski kot teniški - pri Albini Turjaški.

S svojo Titovo opravo je dala vedeti, da se Titovi pionirji ne damo in bomo naprej praznovali Dan mladosti, čeprav ni več državni praznik; kaj pa če bi ga predlagali? Torej, tudi letos se bomo dobili prvo soboto po 25. maju, to je 28. maja. Dobimo se ne glede na to, kakšno bo vreme in koliko se jih bo zares podilo po igrišču. Vino bo spet iz Gažona, golaž bom morda spacala sama, pikantne afrodizične omake že čakajo v Uroševem zamrzovalniku, ostalo bo prišlo po ustaljeni praksi. In ker je to dežela medvedov, sem sklenila sporazum s kosmatinci, naj se srečanja z vami, ki boste na poti k meni, izognejo na način, kakršnega vidite na sliki.

Z medvedjo šapo vam maha
Albina Turjaška

Vsi so zmagali ...

Marjeta Demšar je takole, v pravi pionirski opravi proslavila dan mladosti na Turjaški Rozamundi.

KANIN 2005 - RACA

SCIJ Slovenija - društvo novinarjev športnikov Slovenije se zahvaljuje vsem dobrotnikom, sponzorjem in donatorjem, ki so omogočili odličen nastop reprezentance na svetovnem srečanju SCIJ v Jesenikih in letošnje državno srečanje na Kaninu

hvala:

**IMOS HOLDING, Ljubljana
PS MERCATOR, Ljubljana
SKUPINA GV, Ljubljana**

KMETIJSKO GOZDARSKA ZBORNICA SLOVENIJE, Ljubljana

POMURSKI SEJEM Gornja Radgona
KMEČKI GLAS, Ljubljana
ZAVAROVALNICA ADRIATIC, Koper
LUKA KOPER
ISTRABENZ, Koper
KRKA, Novo mesto
TRIMO Trebnje
SAVA TIRES, Kranj
SAVA KRAJN
VEČER Maribor
NT&RC - NOVI TEDNIK - RADIO CELJE

PORSCHE Slovenija
DELO TČR tisk časopisov in revij, Ljubljana
DELO, Ljubljana

Kmetijska zadruga Brda, Dobrovo; Vina Koper; Kras Šepulje; Vinarstvo Zdravko Mastnak, Sevnica; Čarman šport, Sveti duh, Škofja Loka; Eurosport trade, Ljubljana; Vinag Maribor; Celjske mesnine Celje; Pivovarna Laško; Kmečki glas

Moč sodelovanja.

Naš svet je svet v gibanju.
Naša moč izvira iz navdaha posameznika
in usklajenosti skupine.
Odličnost dosegamo z odločnostjo,
predanostjo in ustvarjalnostjo.
Poganjam svet z ustvarjalno energijo.

ISTRABENZ

www.istrabenz.si

SKUPINA **ISTRABENZ**

KANIN 2005 - RACA

VITAFOND ADRIATIC
najboljša izbira

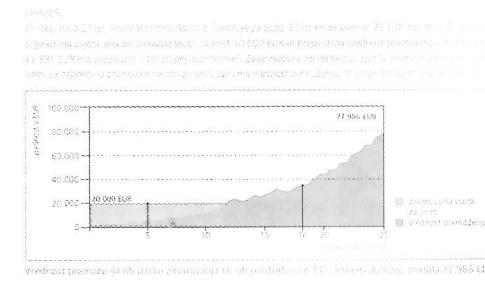
www.adriatic.si

Vitafond Adriatic je živiljenjsko zavarovanje z nalaganjem sredstev v vzajemnih skladih. Ponuja vam več kot varnost, dobro dobro in možnost povečanja vrednosti vašega premoženja.

Ob odločitvi za Vitafond Adriatic lahko izbirate med šestimi vzajemnimi skladi:

- KD Investments: GALILEO, RASTKO in KD BOND
- Primorski skladi: PIKA in ŽIVA
- Medvešek Pušnik DZU: MP GLOBAL.SI

1894
 VIPAVA

**SALONIT
ANHOVO**

IMOS
H o l d i n g

Sava d.d., Škofjeloška 6, 4000 Kranj, www.sava.si

Ustvarjamо sedanjost

Blagovne znamke:

Sava

Saxxa Schäfer

teol

SAVA HOTELI BLED
SAVAHOTELS&RESORTS

PANONSKE TERME
SAVAKLUŠKA

AstraChemo[®]

OBI

Gea Sol
INTERNAZIONALE

z odgovornostjo do prihodnosti.

V vseh nasih dejavnostih, v Gumarstvu, Kemiji, Trgovini, Nepremičninah, Turizmu in Naložbenih financah, je merilo le eno - razvijati globalne prednosti in se povzeti na vrh.

Poslovna skupina Sava

Neodgovorno uredništvo Race se je odločilo, da v rubriki Pisma sralcev ne bo objavljalo pisem, daljših od 45 vrstic. Zato je pisma, objavljena v tej rubriki neodgovorno in neustrezno skrajšalo, pri čemer se je zelo potrudilo, da se je njihova sporocilnost izgubila.

PISMA SRALCEV

Moj pogled z vrha

Mojo malenkost sta letos prvič doleteli čast in slava, da zastopam barve naše društine na svetovnem novinarskem srečanju. Troma. Da in ne. Kakor se vzame. Še najbolj me je peklila odgovornost za finance, da bom prinesla vse račune in cestniške listke, kakor mi je zabičala naša Božena.

Po treh dneh pa je nastopil odločilni trenutek – start na veleslomski preizkušnji. Tam se drena več kot sto udeležencev svetovne rače društine. Opsa, si rečem. To pa ni kar tako in že slišim glas šarterja, ki postavlja super dame v vrsto po štartnih številkah. Še nekaj jih je pred mano in čas izkoristim za rahlo razgibavanje in ogrevanje – prostora za »šparo« ni bilo, pa še oprema ni bila primerna.

Ura že odsteva sekunde in tik pred zdajci: STOP! Počakati moram dve do tri minute, ker je nekaj narobe s časomerilno napravo v cilju. Čas se vleče in vleče, informacije so skope in jaz potrežljivo čakam. Na strmini pod štartom dogajanje opazujejo ostali člani naše ekipe. Mraz je peklenski, vsaj zame, minus 20 in 20 minut razmisljanja o prvih rdečih vratih desno, pogledov k skupini navijačev, ki me spodbujajo in ogrevajo s »heci«.

Ob pogledu k mojim navijačem pa se mi oči vse prevečkrat započijo v druga leva, modra vratca. Končnooooo ...

Ura steče. Gremo! Meni pa pred oči leva modra vratca. In že se zpodim proti njim. S kotičkom levega očesa in ob huronskem Uroševem vzkliku opazim, da sem že mimo prvih – si morete misliti – rdečih vrat. Kaj stotinka, tisočinika ali milijoninka sekunde, »kan-

te« zapojejo in »rikverc« v strmično skozi rdeča. Potem pa samo še levo in desno, levo, desno, enkrat hitrej, drugič z »bremzo« vse do cilja. Pri tem vijuganju sem in tja po strmini mi je po glavi rojilo: »Samo, da spet ne zgrešiš! Odstopa ali česa podobnega si ne dovoli!«

Končno cilj. V prvem trenutku, ko se ustavim, sem zaradi napake jezna sama nase, v naslednjem trenutku pa se potolažim, da se kaj takega pripeti tudi največjim smučarskim zvezdam ...

Vsi smo končali živ in zdravi ter nazdravili s češkim pivcem. Pa ne takim, kakršnega smo vajeni pri nas. Maži, najboljši med nami in sploh vsemi, ki so bili tam, je začel nekaj pljuvati. Ne boste verjeli. Bila je zmrznjena pivska pena. Ja, tako je bilo mraz, tudi v šotoru, kjer smo imeli kosilo. Zato ni čudno, da so se udeleženci svetovnega srečanja v Mariboru vsak trenutek spominjali, kako je bilo lepo in toplo, tudi v šotorih na smučišču.

Doma pa me je pričakala še povala naše Božene, saj je v rekordnem času dobila vse račune in cestniške listke, vse je štimalo do tolarja.

Meta Verbič

Spet smo pobrali največ medalj

Bilo je lepo, mrzlo sobotno ju tro, ko smo se zbalz za odhod na 51. svetovno smučarsko prvenstvo v Jesenik na Češkem. Joško, Uroš, Matjaž, Tiča, Meta in jaz smo imeli srečo, da smo se odpeljali, na parkirišču pa smo pustili Bojanu Glaviču, ki je moral delati. Naslednja postaja je bila v Celju, kjer sta se k Tiči in Mažiju v avto napožila Sonček in Šopi. Na Šentilju pa sta nas čakala njegova ekselenca (predsednik našega društva) Uha in Urška. S tremi avtomobili smo torej oddrveli na Češko z veliko postanki, saj so morali nekateri moški predstavniki početi tisto, kar nikoli ne napišemo, pa bomo tudi tokrat.

Ekipo so razmetali v tri hotele, pozneje samo v dva. Urški so za cimra dodelili Tofa, ki ga je, z veliko težav in pregovarjanja z organizatorji uspela zamenjati Tiča (njo so dali v sobo z neko tujo novinarjo). Večinski del ekipe je tako zasedel hotel, pet minut oddaljen

od glavnega hotela, kjer smo imeli večerje. Te so bile v kasarniškem stilu in tudi kakovost hrane ni bila na dosti višjem nivoju. Strežba je bila pa v stilu: Saj ni res, pa je. Najprej plačaj, potem dobiš pičajo. A nismo prav veliko trpeli zaradi tega, saj zabavnega druženja ni manjkalo.

Že prvi večer v Jeseniku smo se pozanimali, kje bomo lahko plesali. Edina možnost je bila v hotelu jazz ansambel, ki je na posebno željo igral kolikor toliko plesno glasbo. Z Urošem sva šla pogledat, če se tam kaj dogaja. Čisto mrtvilo. A Uroš je Uroš in je seveda naredil plesišče tam, kjer ga sploh ni bilo. Prej prazna jedilnica se je kar hitro napolnila in tudi plesišče (pol ga je bilo na tepihu), je bilo včasih kar premalo.

Naslednje jutro smo bili še bolj zasneženi, smučišče (uro vožnje od hotela) ni dalo prav veliko užitka, ravno dovolj pa, da smo testirali Völkel smuči. Zvečer smo imeli nacionalni večer, kjer je seveda Uroš, ob pomoči vseh iz representance poskrbel za to, da je slovenska miza blestela s pršutom in drugimi suhomesnatimi dobratami ter vinom in 10 litrskim španjanjem. V sredo, prvi tekmovalni dan, je naš uradni fotograf Sonček, obležal v postelji, v tesnem objemu z gripo. Tako nismo dokazov, kako dobri smo bili.

Urška, Tiča in moja malenkost smo blestele v soncu, na strimi progah, ledeni, težki progah, saj smo prislučale do cilja. Joško se je odločil, da bo oviral Šopija, kar mu je tudi uspelo. Uroš pa je padel v cilj v slogu velikega smučarja. Ampak Uha in Maži, sta bila pa razred zase, posebej Maži v svojem zelenem tekmovalnem dresu (GT izvedba). Maži je bil nedvomno naj...boljši v svoji skupini.

V četrtek pa veliki dan, tek na smučeh. Da me je Uroš vsak dan, prepričeval, da moram in moram in moram teči na smučeh, vam je najbrž jasno. Tako sem odštel 200 kron za celotno opremo (čevlj, palice in smuči). Tekmovalni dres (olagumica) je pa Uroš naročil že pred svetovnim prvenstvom. Torej, zdaj pride zame najbolj zabaven del zgodbe na svetovnem prvenstvu. Ker sem opremo dobita večer pred tekmo, sem prvič v življenju stala na dilcah eno uro pred tekmo. Prej so mi vsi zagotavljali, da mi bodo vse pokazali in razložili kako se teče na dilcah. A ko smo prišli tja, so bili tako živčni, da so me pustili samo na snegu. Tako sem šla na progo, da poskusim, kako in kaj. Gledam nekatere pred mano in

Darinka Sebenik

začnem počasi hoditi, se malo odrinem in flop se znajdem na tleh. Kako težko je vstati, vedo samo tisti, ki so že stali na tekaških smučeh. Se poberem in že sem nazaj na tleh. Potem sem se vzela v roke in reklam, da v sramoto pa res ne bom. Najprej sem previdno prestopala ter poskušala ujeti ravnotežje. Keks – ko začutiš da gre. Potem sem ujela itemek in ogledovala tiste, ki so šli mimo mene, poskušala posnetati, menjala tirmice in nekadoma zaslišim za seboj enakomerno drsenje. Se obrnem in vanuu. Krasno. Ustavim osebo in izkaže se, da je Švedinja, ki je potem zmagala ter jo prosim za lekcijo. Ni problema, nameni mi nekaj minut in mi pokaže nekaj tehnik, nato pa reče, kar za man. Tako sem celo progo pretekla po njenih navodilih že pred tekmo. Ko sem v drugo prišla na štart, so bili tam že vsi naši, še bolj nervozni. Ko sem se elegantno odpravila iz štarta (prej menišo videli, ker so me pustili samo) so bili čisto šokirani. In potem so mi povedali, da tečem, kot da bi to počela že od nekdaj, z izredno veliko stilu. Proga je bila težka, a smo jo zmogli prav vsi.

Po tako dobrem dnevu; premagali smo tekaško progo, sami sebe, blesteli z Urošovo zeljno solato, smo doživeli hladen tuš, ko smo izvedeli, da je Kališnik še četrti in to klub temu, da je bil hitrejši od Mažija, ki je bil prvi. Ekipa je znorela in Uroš ter Uho skoraj pribila na križ. Pa sta povedala, da ne moreta nič, dokler ni uradnih rezultatov. Bila je slabša volja. Po večerji smo žalostno sedeli, jaz pa sem šla pogledat, kaj je z rezultati. Najdem sebe na 13. mestu in pred mano št. 38. in 39. Mi pade mrak na oči, ker vem, da sem jaz nijiju prehitela na progi. Pogledam Kalčkov rezultat in ugotovim, kje so ga polomili. Pisalo je, da je štartal pred Mažijem (bilo je ravno obratno) in prišel za njim v cilj. Glede na to, da to ni bilo res, smo imeli v rokah jasen dokaz, da so ga lomili. A vseeno so Kalčku pojedli veselje, saj so uradno pritožbo obravnavali še naslednje jutro, ko sta bila on in Tof, ki je bil tudi po čudnem naključju še četrti, že na poti domov.

No ja, Kalčku so podelili zlato medaljo, četudi ga ni bilo. Tudi Maži, Urška in Tiča so se ovesili s kolajnami, ker so pač dobri smučarji. Vsi drugi smo pa smo se borili z vsemi močni, le sreče nismo imeli.

Darinka Sebenik

V spomin Marcel Pasche 1931 – 2004

Zadnjih nekaj tednov lanskega leta ni bilo ravno prijaznih za člane SKIJA. Ko smo se v mislih že pripravljali na odhod v češki Jesenik na 51. svetovno srečanje SCIJ, je na začetku novembra generalni sekretar Peter Daalder poslal sporočilo, da je umrl nekdanji predsednik mednarodnega kluba novinarjev smučarjev Tore Johannessen. Temu sporočilu je sledi decembra, med kopico ostalega »papirja« sledila še ena Petrova žalostna vest:

»Dear members,
Sunday, December 19, 2004, I received this very sad message about Marcel Pasche, the Honorary co-founder and Honorary President of SCIJ, who died last Saturday.

Very sad news: Marcel Pasche died yesterday. He left us symbolically the first day of snow in Lausanne. Last year, we thought he was healthy again after having fought with success his prostate cancer. But the evil caught him back a few weeks ago. Some of us knew he was bad again, but he wanted to quit peacefully, with dignity.

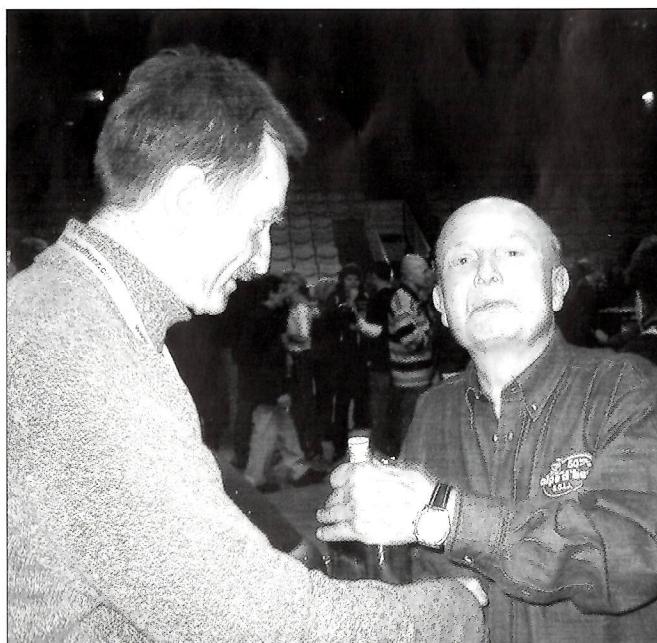
Michel Rochat«

Novica je bila res pretresljiva, saj smo se z Marcelom, si-

Na lanskem svetovnem prvenstvu v Švici se je Marcel posebej razveselil slovenskega darila - originalne grafike našega Bineta Rogla ...

rečanja pravzaprav namenjena. Pojasnjevanju stališč, prepričanj, spoznavanju družbenosti, strpnosti in priateljstvu. Kljub idejnim razlikam so se počasi tkale trdne vezi novinarstva z obeh strani železne zavese, ki so imeli skupno vsaj eno – ljubezen do smučanja. Skupaj sta potem daljnega leta 1955 v francoskem smučarskem središču Meribel-les-Allues pripravila prvo srečanje novinarjev smučarjev. Prišlo jih je 65 iz osmih držav, med njimi so bili tudi Slovenci iz tedanje Jugoslavije. Na začetku je novinarje res povezovala le zaljubljenost v vijuganje na belih strminah, ker pa je bilo po smučanju na voljo še veliko časa, se je zgodilo tisto, čemu so bila (so in še bodo) ta

... in domače slivovke Rajka Ocepka.

na (finančna) pomoč. Marcel Pasche, ki je po upokojitvi in odhodu iz Edipressa začel izdajati revijo Uniman, posvečeno predvsem naravi, njenim skrivnostim in lepotam, je razen novinarskih spretnosti izjemno cenil poštenost, delavljnost, prijateljstvo ... Tudi organizacijske sposobnosti. In zaradi vsega tega je bil vedno zelo naklonjen slovenskim novinarjem. Ne le Jošku Pirnarju, s katerim sta bila v stikih vse od leta 1955 (Joško se prvega srečanja SCIJ sicer ni udeležil, je pa poskrbel, da je šla v Francijo jugoslovanska »oprava«) in potem na 49 svetovnih srečanjih ter na številnih sestankih mednarodnega komiteja in ob drugih priložnostih, ampak tudi drugim. Dajal nas je za zaled in nas tudi podpiral, ko smo si prizadevali za, denimo, organizacijo svetovnih srečanj, poletnih kongresov ali pa smo se potegovali za kakšno ugledno mesto v mednarodnem komiteju. To, da je bil vedno pripravljen pomagati pri poklicnem delu, je bilo samoumevno. Res, pogrešali ga bočno. Ne le Slovenci, ampak tudi njegova, švicarska ekipa in SCIJ nasploh. Marcela prijatelja, poštenjaka, novinarja in predvsem – cloveka. Cloveka, ki je neki ideji namenil kar 50 let. Pol stoletja!

Uroš Šoštaric

Glavni bo Fredi-Omar

Lani je našemu duu Platin-um uspel popoln fiasko - Na Rougli smo si morali pomagati z muzikaši, ki jim je bilo treba jurja posodit

Četudi berete najbolj kredibilni časopis na Slovenskem, se moramo vsaj tokrat malo posuti s pepelom. Lani smo močno pretiravali, ko smo za Roglo napovedali noro zabavo z našim duom Platin-um. Njun rogelski nastop ni bil prav nič posebnega, saj razen nekaj metrov snegā in brunarice na pol poti do doline nista zrihtala prav nič. Zato pa lažko zanesljivo napovedamo, da bo letošnji žur ostal zapisan v vseh analih. Moči za zabavo sta namreč združila nepozabna uspešneža leta - Omar Naber - Televoting in Fredi Miler - Obry, v eni osebi.

Naj prizadevanj naših prejšnjih gostov ne vržemo kar takoj na smetišče zgodovine. Ker smo znani po ementalskem spominu, ga obudimo s kratko kronologijo prizadevanj estradnih zabavljačev na minulih prvenstvih. Kar dvakrat - na Voglu in v Kranjski Gori so kraljevale naše Sestre, ki so nas navduševale s svojim hitom »Lahko ti podarim samo bolezen«. Najboljši trio na svetu, v postavi sester Urške, Vladke in Tinke (na Voglu) ter namesto Tinke sestre Albine v Granjski Gori (spomnimo, da je prav sestra Binca navdušila najbolj - ne z voljalno, zato pa s plesno tehni-

ko, pod katero je omahnilo vsaj šest miz), je dvakrat poskrbel za noro zabavo. Niti vselej prisotni, roko na srce,

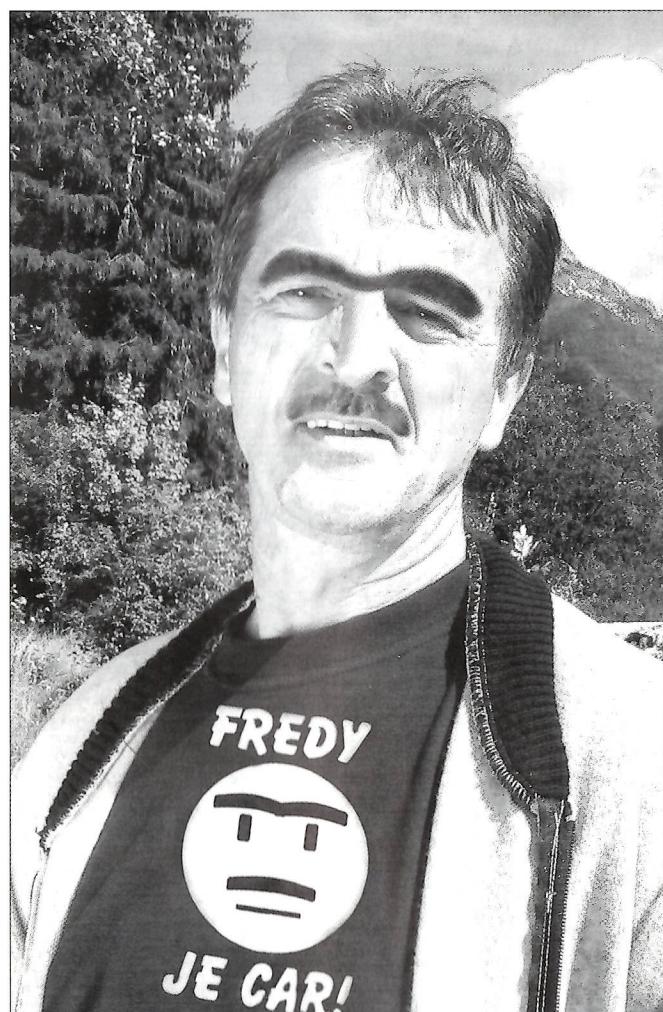
zabavni nastopi Kokodajsarjev s Kokode polko niso zasenčili sija njihovih prizadevanj. So bili morda zato uža-

jeni in spremenili ime, ter postal Odpisani?

Pod šokom disidentske potrese Kokodajsarjev, smo tem bolj nestrpnno pričakovali lanski nastop vročega dua Platin-um. Janko in Francka, ki sta se le nekaj dni poprej porozarocila, pa vseh pričakovanj nista izpolnila. A race ne bi bile race, če si ne bi pomagale same. Z odločno akcijo so odkidale vsaj pol lanske Rogle, potem pa so tam nekim muzikašem posodile še jurja in so oni opravili, kar bi bila morala naša Platin-uma Janko in Francka.

Poučen z lanskimi izkušnjami je zadeve letos v svoje krepke roke prevzel Jani, znan kot Omar Naber - Aliči, alias Fredi Miler - Jani. Budno oko naših reporterjev ga je pred tednom dni zasačilo na Ponte Rosu, kjer je marljivo in s skrbnim premislekom kupoval zelen lajblč, plesne čeveljce in, ne boste verjeli - čipkaste tangice z obrobo iz tkanin račk. Popravil si je tudi pričesko, kupil novo (večjo) prisrčnico in zdaj odločno pravi: »Račke STOP, ne boste vedno sanjale njeega ... Tu sem, vaš sem ...«

Račke in racaki zdaj hrepenče pričakujemo, da bo vsaj on, ki je zakon, izpolnil vse naše račje sanje.

SKLIC REDNEGA LETNEGA OBČNEGA ZBORA SCIJ SLOVENIJA – DRUŠTVA NOVINARJEV ŠPORTNIKOV SLOVENIJE

V skladu z Zakonom o društvih in s Pravili SCIJ Slovenija – Društva novinarjev športnikov Slovenije (17., 18., 19. in 20. člen) sklicujem redni letni občni zbor SCIJ Slovenija v četrtek, 17. marca 2005, ob 18. uri v Hotelu Kanin, v Bovcu.

Predlagam naslednji dnevni red:

- I. Otvoritev občnega zbora
- II. Izvolitev delovnega predsedstva (predsednik in dva člana) in zapisnikarja
- III. Izvolitev verifikacijske komisije (predsednik in dva člana)
- IV. Poročilo o delu organov SCIJ Slovenija v letu 2004
- V. Informacija o finančnem stanju SCIJ Slovenija
- VI. Ovrednoteni program dela za leto 2005
- VII. Poročilo nadzornega odbora SCIJ Slovenija
- VIII. Sprejem sklepa o začetku kandidacijskega postopka za volilni občni zbor prihodnje leto
- IX. Razno

Predsednik SCIJ Slovenija
Vlado Krejč

